

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203394
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118203394.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne Q. J.Á., Y. O., K.. X.X.XXXX, O. Š. XX, XXX XX V., občianka SR, právne zastúpenej JUDr. Lýdiou Farbakyovou, advokátkou, so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, proti žalovanému E. J., K.. XX.X.XXXX, O. Š.Q. XX, XXX XX V., R. W., právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Peter Rak s.r.o. so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Z r u š u j e neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 29.4.2014, č.k. 20C/133/2014 - 19 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.5.2018, č.k. 19Co/87/2018 - 87, v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.3.2018 sa žalobkyňa domáhala vylúčenie žalovaného z užívania bytu. V odôvodnení svojej žaloby uviedla, že spočiatku, asi prvých päť rokov, bolo manželstvo vcelku harmonické, v tom čase sa stranám narodila prvá dcéra, avšak v roku 1990 sa vzťahy vážne narušili, a to najmä v dôsledku ťažkej životnej situácie. Po návrate z Čiech, kde žalovaný pracoval skoro 10 rokov, sa situácia rapídne zhoršila, nastalo citové ochladenie a zhoršila sa aj komunikácia. Žalovaný začal byť vulgárny, urážal a ponižoval deti, vôbec nezvládal situáciu doma, deti a každodenné starosti, ktoré museli účastníci ako rodina riešiť. Neskôr začal žalobkyňu fyzicky napádať, na deti neustále kričal, bol agresívny a niekedy mal až neovládateľný a nepredvídateľný hnev. Žalobkyňa viackrát zavolała po fyzickom útoku políciu, a tiež viackrát podala trestné oznámenie. V roku 2011 bola ošetrovaná na chirurgii v dôsledku poranenia, ktoré jej spôsobil žalovaný. V roku 2015 podala trestné oznámenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, keďže najmenej od októbra 2014 žalovaný spôsobil deťom fyzické a psychické utrpenie, trestná vec však bola postúpená na prejednanie ako priestupok Okresnému úradu v Prešove. Ďalší útok žalovaného sa stal 1.10.2017, kedy žalovaný žalobkyňu udrél do dverí, následne bola na ošetrení na chirurgii. V súčasnosti prebieha skúmanie na OR PZ v Prešove v trestnej veci ublíženia na zdraví. Podobné situácie sa stávali často, avšak nikdy neboli prítomní dospelí svedkovia a nebezpečné správanie žalovaného nemohla žalobkyňa nijako dokázať. Posledný incident sa stal dňa 17.11.2017. Po konflikte ohľadom upratovania v domácnosti sa žalovaný nahneval a následne začal zhadzovať obrázky zo stien. Žalobkyňa sa presunula do kuchyne, kde išla umyť podlahu. Tam ju zozadu sotil, spadla predom a pritom sa buchla rukou do stoličky, ktoré boli pretočené opačne, aby nezavadzali na podlahe pri umývaní. Na to zavolała políciu. Podala trestné oznámenie, nebola sa ale dať ošetriť, pretože ju spočiatku ruka nebolela. Tak zlá a vážna súčasná

rodinná situácia donútila žalobkyňu k takému núdzovému kroku, že sa koncom novembra vystažovala zo spoločného bytu do zariadenia núdzového bývania, a to radšej, ako ostať v tomto byte a vystavovať deti naďalej psychickému teroru a báť sa, či jej znova žalovaný neublíži. Žalovaný byt za žiadnych okolností opustiť nechcel. Žalobkyňa preto dňa 1.3.2018 podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na nevstupovanie do spoločného bytu, sp.zn.: 10C/11/2018. Súd návrhu vyhovel a uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu. Súd v odôvodnení uviedol, že „...„Preukázané násilné správanie zo strany žalovaného spočívajúce nielen vo fyzickom, ale aj psychickom násilí, nepochybne dostatočne osvedčuje dosiahnutie takého stupňa intenzity, ktorý objektívne znamená neakceptovateľnosť ďalšieho spolužitia s takouto osobou.“ Súd tiež poukázal na to, že „pojem násilie nemusí obsahovať len fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky... Žalobkyňa ďalej uviedla, že Žalovaný bol dennodenne agresívny a vytváral v domácnosti psychický teror. Ako vyplýva aj na základe čestného prehlásenia obidvoch dcér, ako aj z výpisu z evidencie priestupkov vnímali a pociťovali členovia rodiny správanie žalovaného ako ťažké príkorie a neznesiteľnú situáciu. Dennodenné manželove ataky zlosti a agresivity už prekážali aj susedom, ktorí sa tiež sťažovali na časté príchody polície. Dcéra P. je vážne chorá, nemôže sa vystavovať stresu, má strojček na srdci a toto nezdravé prostredie plné stresu jej spôsobuje zhoršenie zdravotného stavu. Syn túto situáciu taktiež veľmi ťažko znáša, je utiahnutý, avšak odkedy sa presťahovali z núdzového bývania domov bez žalovaného, ktorý ma zakázané vstupovať do bytu na základe súdneho rozhodnutia, je jeho psychický stav lepší, čo dosvedčuje aj prehlásenie jeho triednej pani učiteľky. Žalobkyňa by s deťmi rada ostala v byte do času vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože sa o deti plnohodnotne stará, chodí do práce a nechce im brať domov, ktorý si spoločne za tie roky vybudovali, a na ktorý sú od malička zvyknutí. Avšak nie za cenu ohrozenia na živote a zdraví jej detí a v konečnom dôsledku aj jej samotnej. Plnoletá dcéra P. je zamestnaná a prispieva na stravu a výdavky v domácnosti. Maloletý W. navštevuje siedmy ročník G. Š. Š. B. V.. Žalobkyňa podala na Okresný súd Prešov dňa 1.3.2018 návrh na rozvod a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, sp.zn.: 29P/63/2018.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil z dôvodu toho, že v rámci vzájomného spolužitia medzi ním a žalobkyňou ide o bežné konflikty medzi manželmi. V trestnom konaní bolo znaleckým posudkom zistené, že žalobkyňu ani deťom nespôsobuje žiadne psychické násilie a že žalobkyňa môže fyzické násilie simulovať. Všetky trestné oznámenie resp. oznámenie o priestupkoch boli skončené v jeho prospech. Žiadne psychické ani fyzické násilie sa nepotvrdilo. Ďalej uviedol, že žalobkyňa v roku 2015 podala trestné oznámenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, keďže podľa jej názoru žalovaný deťom mal spôsobovať fyzické a psychické utrpenie. Trestná vec, vedená na Okresnom riaditeľstve PZ, Odbor kriminálnej polície Prešov, ČVS: ORP-465/1-VYS-PO-2015, bola uznesením zo dňa 24.09.2015 postúpená na prejednanie príslušnému orgánu, z dôvodu, že výsledky vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin. Orgán činný v trestnom konaní v rámci vyšetrovania k veci za účelom zistenia skutkového stavu vykonal výsluchy, kde dcéra P. vypovedala, že zvyčajne hádky vyvolávala mama práve preto, že otca podozrievala z nevery, bratovi otec nadáva, že je sopliak, nevychovaný, no vulgárne ani jej ani bratovi nenadáva. Jedenkrát sa stalo, bolo to v r. 2015, presný dátum uviesť nevedela, že otec vytrhol bratovi W. nožnice z ruky a porezal mu prst, vtedy mal brat otca vytočiť tým, že namiesto učenia si kreslil. O iných fyzických útokoch zo strany otca nevie, občas mu dal výchovnú po zadku, keď nepočúval. Žalobkyňa vypovedala, že otec mu kázal, aby sa radšej učil a pri tom ako mu nožnice vytrhol, porezal synovi. W. J.Á. vypovedal, že ich hádky sú zvyčajne kvôli zbytočnostiam. V noci ich niekedy vyrušuje aj to, že otec dlho pozerá televízor a má zasvietené veľké svetlo a keď ho na to upozornia, pošle ich spať alebo sa kvôli tomu začnú s mamou hádať. Učiteľka syna Q.. U. I. vypovedala, že na W. nevidela žiadne zranenia, ktoré by mu mal spôsobiť otec a taktiež jej o tom nikdy nepovedal. Taktiež jej ani p. J. nerozprávala o tom, že by ju alebo W. mal jej manžel napadať. Q.. J. U. vypovedala, že pani J. bola u nej na vyšetrení dňa 22.06.2011 a to s modrinou na pravom predlaktí, kde jej uviedla, že túto jej dňa 19.06.2011 spôsobil manžel a to tak, že ju udral dverami. Q.. J. U. ju poslala na vyšetrenie k lekárovi špecialistovi, avšak p. J. jej lekársku správu z uvedeného vyšetrenia nedoniesla. Viac krát p. J. s podobným zranením u nej nebola, taktiež si počas iných vyšetrení nevšimla žiadne iné modriny, alebo zranenia. Taktiež nemá vedomosť o tom, aby jej p. Q.Y. J. pri vyšetreniach uvádzala, že je fyzicky napádaná svojím manželom. V konaní znalkyňa vyšetrením u dcéry P. J. nezistila negatívne následky v zmysle ujmy na zdraví po duševnej stránke, ktoré by vznikli konaním žalovaného. Obdobne ani u manželky Q. J. znalkyňa nezistila známky ujmy resp. negatívne vplyvy na jej psychický stav a vývoj, ktoré by mohli byť spôsobené konaním žalovaného. Znalkyňa ďalej uviedla, že žalobkyňa nejaví známky úzkosti, depresívneho prežívania, či iných patognomických tendencií v emocionálnej regulácii. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa podala ďalšie trestné oznámenie v roku 2017, to pre

prečin ublíženia na zdraví. Trestná vec, vedená na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov - Sever, ČVS: ORP-1613/SE-PO-2017 bola uznesením zo dňa 15.12.2017 postúpená na prejednanie príslušnému orgánu, z dôvodu, že výsledky skráteného vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin. Následne Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov sp. zn. OU-PO-OVVS2-2018/009497 zo dňa 23.02.2018 bola táto postúpená vec rozhodnutá tak, že konanie bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo preukázané. Znalec v konaní dospel k záveru, že poranenie vzhľadom na nízku intenzitu pôsobiaceho násillia neohrozilo ani nepoškodilo žiadny životne dôležitý orgán. Násillie, ktorým bolo pôsobené nezanechalo ani stopy v mieste svojho pôsobenia v zmysle krvnej podliatiny alebo odreniny. Zrazenie mohlo vzniknúť tak ako to uvádza vo svojej výpovedi poškodená Q. J.. Vzhľadom na skutočnosť, že zranenie nezanechalo vonkajšie stopy násillia (krvná podliatina, odrenina) ako aj vzhľadom na postup poškodenej po úraze, kedy jednoznačne porušila liečebný režim, je možné že poranenie mohlo vzniknúť aj iným spôsobom, nie pri predmetnom incidente alebo ani nemuseli vzniknúť. Poškodenou udávané bolesti ľavej dolnej polovice hrudníka mohli byť i simulované. Žalobkyňa taktiež podala aj oznámenie o priestupku, ktorého sa mal žalovaný dopustiť tým, že dňa 17.11.2017 v čase okolo 13:00 hod v mieste trvalého bydliska mal pozhadzovať obrazy zo steny na zem a taktiež mal fyzicky napadnúť žalobkyňu, a to tak, že ju mal sotiť oboma rukami do oblasti hrude, následkom čoho mala spadnúť na zem a odrieť si lakeť, pričom jej nevzniklo zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov sp. zn. OU-PO-OVVS2-2017/048591 zo dňa 26.01.2018 bolo konanie zastavené z dôvodu že spáchanie skutku nebolo preukázané. Správny orgán po vykonanom dokazovaní k veci uviedol, že výpoveď svedkyne - dcéry P. J. považuje za účelovú (na ústnom pojednávaní uviedla, že bola svedkom toho, ako mal sotiť žalobkyňu a tá mala spadnúť na zem; pri objasňovaní veci však uviedla, že nebola svedkom hádky a ani údajného fyzického napadnutia; na otázku žalovaného v rámci výsluchu uviedla, že do obývačky prišla až vtedy, keď žalobkyňa sedela na zemi a že len si myslela, že žalobkyňu mal sotiť). Žalobkyňa išla na lekárske ošetrenie až dňa 30.11.2017, pričom k incidentu došlo dňa 17.11.2017 a v lekárske správach sú uvedené bolesti ramena, pričom pri incidente mala utrpieť zranenie lakťa, a to mala ho mať odretý.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že medzi stranami v žiadnom prípade nejde o bežný manželský konflikt. V konfliktom manželskom vzťahu sú strany rovnocennými partnermi, avšak sú prítomné nezhody v životných prioritách, manželia nezdieľajú spoločné názory. Žiaden z manželov nepocituje prevahu nad tým druhým, nemá z partnera strach či obavy. V prípade žalobkyne ide o násilný partnerský vzťah, kedy žalobkyňa pred strachom o zdravie a život svojich detí musela opustiť spoločný byt, a to radšej, ako by sa mala naďalej vystavovať neustálemu riziku útoku žalovaného či znášať ďalej veľmi vážne psychické násillie, ktorého sa na členov svojej rodiny žalovaný už dlhodobo dopúšťal. Aj preto sa žalobkyňa rozhodla po rokoch riešiť závažnú situáciu v domácnosti a podala návrh na rozvod manželstva, v súčasnosti prebieha konanie na Okresnom súde Prešov pod sp.zn.: 29P/63/2018. Násillie v domácnostiach je špecifické v tom, že k nemu dochádza vždy v intímnych vzťahoch medzi najbližšími osobami a má hlboký dopad na celú rodinu. Ide o násillie, ktorého cieľom je ovládať alebo utláčať inú bytosť, a to ponižovaním a vyvolávaním strachu - slovným, fyzickým a citovým týraním. Domáce násillie netvorí len jedna bitka, či jeden príležitostný incident. Ide o opakovanú viktimizáciu, t.j. dlhodobo trvajúce násillie a týranie. Obeť je vystavovaná násilliu zas a znova, pretože medzi ňou a páchatelom je blízky vzťah. Vzniká cyklus násillia, ktorý môže trvať roky. Násilný človek, tak ako žalovaný, zapiera a zľahčuje situáciu. Svoje správanie nikdy neoznačuje za násilnícke, hovorí len o bežnom konflikte či obyčajnej hádke. Považuje používanie násillia pri presadzovaní svojich záujmov za oprávnené, a preto väčšinou nemá záujem o zmenu svojho správania. Ďalej uviedla, že dňa 10.12.2017 bolo začaté trestné stíhanie za trestný čin ublíženia na zdraví proti žalovanému. Žalobkyňa predložila lekársku správu vypracovanú Q.. Q. U. Q.. S., záverom ktorej bolo ľahké pomliaždenie hrudníka. Žalobkyňa nedodržala termín kontrolného lekárskeho vyšetrenia, pretože musela ísť na kontrolné kardiologické vyšetrenie do Bratislavy s dcérou P., ktorá je po operácii srdca a má kardiostimulátor. Hoci bola vec postúpená na priestupkové konanie, niet pochyb, že k takému konaniu došlo. Psychické násillie páchané na žalobkyňu a na deťoch trvalo niekoľko rokov. Žalobkyňa opakovane, v priebehu niekoľkých rokov, navštívila poradenské centrum pre ženy zažívajúce násillie, avšak nemala dost síl na to, aby definitívne odišla s deťmi od žalovaného. Všetky tieto incidenty a následne vedené konania poukazujú na to, že žalobkyňa už dlhý čas, riešila svoju ťažkú životnú situáciu a snažila sa seba aj deti ubrániť pred násilím páchaným žalovaným. Častokrát privolávala políciu, niekoľkokrát podala trestné oznámenie, avšak stále bola vec postúpená na priestupkové konanie, čo nijako nepreukazuje to, že sa skutok

nestal, nebol akurát preukázaný svedkami. Domáce násilie sa deje za zatvorenými dverami tak, aby ho verejnosť nespozorovala, často bez viditeľných prejavov na človeku. Preto je veľmi náročné preukázať príkorie, teror a neznesiteľnosť situácie členov rodiny inak ako výpoveďou týchto obetí. Žalobkyňa považuje za absolútne irelevantné tvrdenie žalovaného, že navádza deti, aby vypovedali účelovo, keďže žalobkyne, ktoré opísali situáciu v domácnosti v čestných vyhláseniach sú dospelé ženy, ktoré veľmi podrobne poznajú situáciu doma, majú vlastný názor a nemajú dôvod byť ovplyvňované matkou. Dcéry správne žalovaného pociťovali ako ťažké príkorie a psychický teror, syn W. mal psychické problémy. Podľa znalkyne, z odboru psychológie, ktorá vypracovala znalecký posudok v trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, tak ako to vyplýva zo znaleckého posudku - skutočnosti popísané v Uznesení Okresného riaditeľstva PZ, ČVS: ORP-465/1-VYS-PO-2015, str. 7, má dcéra P. J. „dostatočné spôsobilosti na to, aby skutočnosti správne vnímala, porozumela a zapamätala si ich v požadovanej kvalite, je teda schopná správne vnímať, zapamätáť si a následne správne reprodukovať prežité udalosti“...znalkyňa na základe pozorovania a vyšetrenia nezisťuje, aby osobnosť poškodenej disponovala takými črtami, ktoré by ovplyvňovali jej všeobecnú vierohodnosť“. Teda niet pochyb o pravdivosti čestného vyhlásenia o hrubom správaní žalovaného voči žalobkyni aj voči deťom a o dlhodobom domácom násilí páchanom žalovaným na ostatných členov rodiny. Žalovaný vo svojom vyjadrení v rámci tohto meritórneho konania neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by už neuviedol v konaní o neodkladnom opatrení, kde súd prvej inštancie vo veci neodkladného opatrenia rozhodol o nevstupovaní žalovaného do spoločného bytu, čo potvrdil aj odvolací súd. Súdy vzali do úvahy všetky skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť návrhu a vecne správne rozhodli (čestné vyhlásenie dcéry P., J., evidenciu priestupkov, viaceré lekárske správy ako aj potvrdenia o podaných trestných oznámeniach). Od doby, kedy žalovaný opustil spoločnú domácnosť, žije žalobkyňa so svojim synom v klude, v pokoji, bez strachu o svoje a synove zdravie a život. Máme za to, že vylúčenie žalovaného z užívania bytu po dobu voporiadania BSM je nevyhnuté na to, aby znova, tak ako po dlhé roky, po navrátení žalovaného do spoločného bytu, nedošlo k fyzickému a psychickému násiliu a nespôsobilo to opätovné ťažké príkorie žalobkyni a ich synovi, ktorý žije so žalobkyňou v spoločnej domácnosti, a tým neboli nútení opätovne opustiť svoj domov a odísť do núdzového zariadenia.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobkyňa sa vôbec nevyjadrila k podstatným a rozhodujúcim skutočnostiam, ktoré vyvracajú jej nepravdivé tvrdenia o údajnom fyzickom a psychickom násilí. Opäť poukázal na výpovede z vyjadrenia k žalobe. Žalobkyňa sa k týmto skutočnostiam v replike nevyjadrila, tieto nepoprela a ani inak nespochybnila. Žalobkyňa uvedomujúc si svoje nepravdivé tvrdenia a s ohľadom na závery znalkyne sa snaží orientovať skôr na psychické násilie, a teda má žalovaný za to, že to len potvrdzuje, že žiadneho fyzického násilia sa nedopúšťa. Pokiaľ ide o tvrdenia o psychickom násilí poukázal na závery znalkyne v konaniach pred orgánmi činnými v trestnom konaní resp. priestupkovými orgánmi, keď znalkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že dcéry P. nezistila negatívne následky v zmysle ujmy na zdraví po duševnej stránke, ktoré by vznikli konaním žalovaného a tak isto ani u žalobkyne neboli zistené známky ujmy resp. negatívne vplyvy na jej psychický stav a vývoj, ktoré by mohli spôsobiť konaním žalovaného a že žalobkyňa nejaví známky úzkosti, depresívneho prežívania, či iných patognomických tendencií v emocionálnej regulácii. Žalobkyňa na jednej strane uvádza, že žije v strachu, no na strane druhej ho samotná žalobkyňa kontaktuje, chce sa s ním stretávať, keď ho stretne v meste, sleduje kde ide a čo robí a pod. Tieto skutočnosti žalobkyňa sama uviedla na pojednávaní v konaní o rozvod manželstva.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, svedkov a listinnými dôkazmi a to Uznesením Okresného súdu Prešov 10C/11/2018 na č.l. 5-11, Potvrdením o trvalom pobyte na č.l. 12, Potvrdením o návšteve školy na č.l. 13, Vyjadrením na základe žiadosti rodiča na č.l. 14, Prehlásením na č.l. 15-16, Prepúšťacou správou na č.l. 17-18, Lekárskou správou/Nálezom na č.l. 19, Lekárskymi správami na č.l. 20-23, Potvrdením o podaní trestného oznámenia na č.l. 24, Potvrdením po podaní oznámenia na č.l. 25, Predvolaním na prejednanie priestupku na č.l. 26, Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru na č.l. 27-36, Výpisom z katastra nehnuteľností na č.l. 37-38, Tlačivom pre dokladovanie pomerov strany konania na č.l. 43-52, Potvrdenie o čistom príjme na č.l. 53, Vyjadrením žalovaného na č.l.57-58, Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru na č.l. 59-63, Uznesením Okresného riaditeľstva PZ na č.l. 64-66, Rozhodnutím Okresného úradu na č.l. 67-68, Rozhodnutím Okresného úradu na č.l. 69-70, Vyjadrením žalobkyne na č.l. 82-83, Vyjadrením žalovaného na č.l. 90, Zápisnicou o pojednávaní na č.l. 91-93, Vyjadrením žalovaného na č.l. 97, Potvrdením Obvodného oddelenia policajného zboru na č.l. 103, Záznamom na č.l. 104, Potvrdením ambulancie klinickej psychológie na č.l. 105, Správou o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch na č.l 106, Uznesením Okresného riaditeľstva PZ na č.l.

109-113, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 114-118, Návrhom na vykonanie dokazovania na č.l. 120, Správou o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch na č.l. 121, Návrhom na rozvod na č.l. 122-123, Návrhom na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom do času rozvodu na č.l. 124-125, listom - Dodržiavanie domového poriadku na č.l. 135, Lekárskou správou na č.l. 137, Lekárskou správou - Nález na č.l. 138, Vyjadrením žalobkyne na č.l. 139, Lekársku správou na č.l. 139-140, Vyjadrením žalovaného na č.l. 142, Lekárskou správou zo dňa 6.5.2019, Informáciou zo dňa 7.5.2019 a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že zo začiatku bol manželský život strán normálny. Po čase keď so žalovaným nesúhlasila, tak jej napr. vykrútil ruku. Postupne nastala medzi nimi zvada a krik, čo stresovalo ju aj deti. V roku 2004, keď išla do izby, kde boli deti, zatvorila dvere, vtedy žalovaný do tých dverí tak buchol, že ju odrazilo cez celú izbu. Zastavila sa až na nohách dcéry. Vtedy žalovaný zobral telefón a zavolał nejakej pani. Na určitý moment jej ju dal aj k telefónu. Potom opäť zobral mobil. Následne prišli aj policajti. So zraneniami išla na chirurgiu, kde bola ošetrená. Utrpela odreniny na ruke. Keďže nebola PN, tak lístok nezaložila do svojho lekárskeho spisu. Tento je však priložený ku policajnému záznamu. V r. 2011 alebo 2012 našla za skriňou veci, ktoré privláčil žalovaný. Tieto povyberala, lebo tam chcela upratať. Keď to videl žalovaný, tak pribehol a začal zhadzovať periny zo skrine. Následne nastal krik a následne ju pritlačil na stacionárny bicykel. Kričal pritom, že keď bude vyberať jeho veci, tak aj on bude vyhadzovať jej veci. Keď to počul syn, tak pribehol s mobilom, či má volať na políciu. Títo prišli. Vec bola postúpená na priestupkové konanie, pričom nevie ako to dopadlo, nakoľko rozhodnutia jej nedoručujú a taktiež nemôže byť v rámci priestupkových konaní prítomná pri výsluchu žalovaného. 17.11.2017 ráno vstala, sadla si na stôl, naraňajkovala sa a išla upratať. Na stole uvidela dva hrnčeky, ktoré zostali po žalovanom. Tieto postavila pred neho, nech si ich uprace, on vtedy ležal na gauči. Keď to spravila, tak vyskočil a začal zhadzovať obrázky. Chcela si to odfotiť a preto zakričala na syna, aby jej doniesol mobil. Keď tento išiel s mobilom, tak mu ho vytrhol žalovaný. Dcéra mala v tom čase strach, že tento mobil rozšliape a preto mu ho zobrala. Následne zakričala, aby jej syn doniesol svoj mobil. Vtedy pristúpil ku nej žalovaný, strčil do nej, spadla medzi stoličky, ktoré strhla so sebou a odrela si lakeť. Keď prišla polícia, tak žalovaný vypovedal v tom zmysle, že ju iba odsotil rukou. A nie je pravda, čo potom tvrdil, že bola agresívna a mrzutá a taktiež, že sa pošmykla. Ďalej uviedla, že problémy nastali, keď sa žalovaný vrátil z Čiech, kde prišiel o robotu a tu nemal žiadnu. Napr. na ňu vylial vodu, alebo vysypal cestoviny. Taktiež kričal na syna. Zlost' si na nich vybíjal tak, že ich búchal celým telom. Keď mu napr. vypla televízor, tak ju sotil do televízora alebo do skrine. Nedovolil im vetrať a vymontoval im kľučky. Raz ku nej prišiel s nožom v ruke a povedal, urob to naraz, nie po kusoch. Pochopila to tak, že ho mám s ním zabiť. Na Vianoce v r. 2014 bola do dvanástej v obchode. Keď prišla s dcérou domov, povedala manželovi a synovi, aby aj oni sa išli prevetrať. Syn nešiel, manžel odišiel nevrátil sa ani do dvanástej večer. Bolo na neho vyhlásené pátranie. Potom sa dovolali bratrancovi a on zavolał žalovanému. Problémy začali riešiť u doktora Q., katolíckeho sudcu. Tento im povedal, že aby ich vyriešili tak, že budú ťahať spolu. Raz ju žalovaný chytil za vlasy a ťahal po izbe. Keď plačúca si následne sadla na gauč, tak jej z druhej izby kričal, že k..... sprostá. Žalovaný jej nadáva a keď bola medzi nimi hádka, tak chytil na ňu stoličku. Taktiež jej robil napriek aj pri výchove detí. Keď sa dcéra nedostala na strednú školu, tak jej vybavila gymnázium, pričom vtedy prišiel žalovaný s tým, že bude chodiť do súkromnej školy. 1.10.2017, keď varila obed, žalovaný sa najedol a išiel sa obliekať. Potom začal kričať, že prečo kvapká voda. Povedala mu, nech to opraví, on začal vykrikovať. Zatvorila dvere, aby nebolo počuť vonku. Tento sa ich snažil otvoriť, pričom ich začal ťahať so ňou a týmito dverami ju natlačil na dvere a WC. Štyri krát do nej buchol. Keď žalovaný povolil, tak sa vytočila kolmo k dverám a vtedy opäť s vchodovými dverami na ňu zatlačil a si narazila rebro. Vtedy pribehol syn a kričal, že čo sa deje. Manžel sa poobliekal a odišiel preč. S týmto bola na ošetrení na chirurgii. Keďže nemohla ísť na maródku a to z dôvodu, že dcéra na ďalší týždeň mala ísť na vyšetrenie so srdcom, znalec to potom využil tak, že mala simulovať uvedený útok. Stále jej iba hovoril, že rozpráva, rozpráva a nerieši problémy a nakoniec si potom zatkał aj uši. Potom, čo bol vylúčený z užívania bytu, tak na ulici sa tváril, že ju nepozná. Keď sa k nemu prihovorila, tak začal vykrikovať, že ho vyhodili ako prašivého psa. Pokiaľ ide o syna, tak žalovaný ho bil a dokonca ho aj buchol s palicou. Keď mal ísť syn do špeciálnej školy, tak sa vykonávali psychologické testy. Psychologička ich zavolała, keď prišla jej povedala, že niečo sa deje so synom. Nie je pribojný, niečo ho trápi, niečo čudné sa deje doma. Tak jej vtedy všetko prerozprávala. Psychologička si zavolała aj žalovaného a po vypočutí mu povedala, že pokiaľ sa zmení, tak to nedá na sociálku. On jej povedal, aby to nenahlásila, že sa zmení. To sa však nestalo. Začal ju sledovať, všetko si začal zapisovať. Začal sa vyhrážať aj deťom, že ak nebudú s ním ťahať, tak že on sa tak isto zariadi. Dieťa nastúpilo do normálnej školy, tri roky sa učilo dobre a potom sa to zmenilo. Začal byť zamyslený,

volal jej napr. že mu otec vypol elektrinu alebo búchal po stole, že mu zoberie kľúče a pôjde preč a ho nechá v byte. Žalovaný brával syna na výlety, prišiel za ňou syn a jej povedal, že už s ním nepôjde vzhľadom k tomu, že mu robí hanbu. Kričí po ňom a zbiera haraburdie zo zeme. Raz ho zobral do Čech, pričom dieťa jej povedalo, že bolo dobre, ale opäť sa stalo to isté, že po ňom kričal na stanici. Žalovaný sa mal postarať o dieťa. Prišla o desiatej večer a dieťa stále nespalo. Potom nastal krik a cirkus. V r. 2014 si syn chcel niečo zobrať z chladničky, nechal ju asi dlhšie otvorenú. Pristúpil k nemu žalovaný a ho začal byť tak, že ho udieral po ľavej strane tváre. Stála tam a kričala na žalovaného, „prestaň, čo to robíš?“. Syn mal podliatiny, nešiel do školy, keďže mal všetko zmodreté. Následný víkend bol potom na chate u dcéry. V pondelok išiel do školy. Mal ešte nejaké znaky a pýtali sa ho aj čo sa stalo, tak povedal iba tak, že nechajte to tak. Manželovi rodičia videli syna a sa aj pýtali, že čo sa stalo a im povedala, že ich zbil. Žalovaný chodil za jej rodinnými príslušníkmi, že čo robí a čo rozpráva. Potom, čo bol žalovaný vylúčený z bytu, tak prišli jeho bratranci za jej dcérou, nech si ho berú. Začali sa vyhrážať a podľa nej to bolo na jeho popud. Pri vyššie uvedených skutkoch boli spočiatku prítomné všetky deti. V r. 2013 sa najstaršia odsťahovala. Navrhla, aby styk s maloletý súd neupravoval, nakoľko chlapec už bol veľký, teda aby sám sa rozhodol, či sa bude stretávať, alebo nie.

7. Žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že žalobkyňa odišla do Q. bez uvedenia dôvodu. Vyhrážala sa mu, že ak pôjde do Nemecka za opatrovatelstvom, tak mu dá šancu. V tom čase bol práceneschopný. Ráno odišla. Poobede, keď sa vrátil už nebola doma. Na vešiaku už neboli veci. V detskej už neboli tašky, chladnička bola prázdna. Nie je pravda, čo tvrdila, že sa nevrátila domov. 5.12. sa vrátila s dcérou P.. Mala na ruke bandáž, tak sa jej spýtal čo sa stalo a ona povedala, že to bolo od toho, čo ju mal zvaliť na zem. Bandáž si dala dole, niekde odišla a potom keď sa vrátila, opäť si dala bandáž na ruku. Potom sa ešte vrátila 2.1.2018. Chcel si spríjemniť Vianoce tak si spravil ikebanu a použil sviečku. Žalobkyňa ju zobrala, že ju nesmie používať. Následne išla do spálne. Keď tam prišiel, tak dvihla plachtu a povedala, že „s kým si še tu džubal v tej posteli? To mi budzeš mušec vysvetlic“. Ďalej uviedol, že žalobkyňa je chorobne závislá. Deti ju posledných 10 rokov posielali na psychiatriu. V auguste 2017 sa vrátil syn z týždňového pobytu. Medzi stranami prebiehala hádka, ktorú začala žalobkyňa a syn začal vykrikovať. V auguste 2016 prišla žalobkyňa domov. Bez pozdravenia ihneď išla otvoriť okno. Žalovaný má nábeh na astmu, tak jej povedal, aby ho neotvárala. Následne sa začali preťahovať o otvorenie okna a táto ho trikrát udrela do pleca. Následne išla do detskej izby, držala v ruke telefón, tak sa jej spýtal, že komu chce volať. Táto mu povedala, že volá políciu. Následne sa rozplakala a zavolała políciu. Prišli štyria policajti. Sa jej spýtali, čo sa stalo, či ju žalovaný bil a ona povedala, že nie, ale on je taký... Svedok Q. V. sa s jedným policajtom dohováral. Policajti bol žalovaný vyzvaný, aby opustil byt, s čím nesúhlasil. Na to volali do ústredia a odišla s nimi na štyri dni žalobkyňa. 1.10.2017 chcel ísť do kostola. Majú prepojenú kuchyňu s chodbou. Žalobkyňa v tom čase bola v kuchyni. Prišlo medzi nimi k hádke. Povedal jej, aby prestala kričať. Táto priskočila ku dverám a tieto zamkla. Následne sa dostal ku kľúčom, trochu pootvoril dvere a začali sa o tieto dvere preťahovať. Žalobkyňa bola chrptom ku WC, tlačila na dvere, aby žalovaný nemohol výjsť. Po chvíľke sa dostal ku kľúčom a k telefónu, ktorý mu zobrala a išiel preč. Pritom sa poranil na ľavej nohe. Keď sa o pol jednej vrátil a jej povedal, že ho bolí noha, tak táto zobrala syna W. a išli na pohotovosť s tým, že má narazený hrudník a rebrá. Súdny znalec však dospel k záveru, že to žalobkyňa simulovala. Žalovaný k lekárovi nešiel a to z dôvodu toho, že v pondelok išiel do novej práce. K zariadeniu Q. uviedol, že sa jedná sa o zariadenie pre týrané ženy a žalobkyňa to vybavovala jej sestra, ktorá je rehoľnou sestrou a sama sa aj chválila, koľko času jej to zabralo, kým to vybavila. Ďalej uviedol, že žalobkyňa mu nedovolí stýkať sa so synom a to ani telefonicky. Ďalej uviedol, že W. sa hral s počítačom, popri tom pozeral na televízor. Desať krát ho volala žalobkyňa, potom sa obrátila na neho a povedala mu, aby mu. Vypol mu televízor s tým, že ho žalobkyňa volá. Syn išiel pred televízor a mu prepol televízor. Následne opäť prepol a takto to pokračovalo štyrikrát. Potom išiel W. ku chladničke a začal s ňou triasť. Na chladničke bolo porcelánové sklo. Žalovaný mu chcel dať výchovnú facku. Syn sa bránil tak, že si dal ruky pred tvár. Keď odťahoval ruky, tak uvidel, že sa mu vytvorila modrina a hneď sa mu začal ospravedlňovať. Taktiež uviedol, že nie je pravda, čo tvrdila žalobkyňa, že s ním syn nikde nechcel ísť. Boli napr. v ZOO, na Štrbskom plese alebo na leteckých dňoch v Sliači. V r. 2017 ho vzal do Čiech a z Čiech išli do Rakúska. Žalovaný viac krát počul, ako syn povedal žalobkyňi, že sa jej bojí. Taktiež, keď mal na návšteve kamarátov, začal ju kopať a povedal jej, že ju nenávidí, že kamaráti za ním neprídu a sa za ňu hanbí. Dcéry a exmanželka ho mlátili. Syn sa narodil ako zdravý. Potom neskôr mal problémy s ušným bubienkom, tak má podozrenie, že či to nebolo tým. Má strach o syna, nakoľko momentálne je v zlom psychickom stave. Pokiaľ ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 22.2.2019 tak uviedol, že stále má trvalé bydlisko na ulici Š. a chcel od žalobkyne, aby mu poštu dávala do schránky, Viac krát zvonil, ale keďže sa nikto neozýval, tak odišiel.

8. Svedkyňa J. V., dcéra strán, pri svojom výsluchu uviedla, že u nich boli stále hádky. Žalovaný aj ju urážal, nadával jej do divadelníčiek a herečiek. Keď bývala doma, tak po nej a súrodencoch žalovaný kričal. Keď bola v 6. Mesiaci tehotenstva, žalovaný sa vytratil z domu. Vypol si mobil a nikto o ňom nevedel. Vrátil sa až o trištvrte na jedenásť. Boli z toho vystresovaní a on na to reagoval, že sa nič nestalo. V 38. Týždni tehotenstva bývala na chate. Keďže manžel mal nočné, tak chodila prespávať ku rodičom. Keď tam prespávala, tak žalovaný začal vyvádzať, kričať, nadávať. Ráno bola braná na urgent a porodila predčasne cisárskym rezom. Počas prípravy na maturitu sa musela učiť v pivnici, nakoľko to doma nezvládala. Vo štvrtom ročníku vysokej školy prerušila štúdium taktiež z dôvodu toho, že to nezvládala. Vtedy sa presťahovala na chatu. Keby to nespravila, tak vysokú školu nedokončím. V jedno leto prišli so synom na návštevu ku rodičom. Bolo hrozne horúco a chceli otvoriť okno. Žalovaný im však v tom zabránil. Zavrel okno, sadol si na linku a začal tlieškať. Prosila ho, aby okno otvoril, vzhľadom na vnúča. Pokiaľ ide o súrodencov, tak P. vzhľadom na jej zdravotný stav žalovaný šetřil. V puberte ju však hecoval, ironicky tlieškal. Pokiaľ ide o W. tak tento stratil úplne sebavedomie. Nemá vlastný názor. Z veselého chlapca sa stalo smutné dieťa. Pred štyrmi rokmi ho žalovaný zbil, čo vie od W.. Nasledujúci týždeň bol s nimi. Taktiež sa stalo, že W. mal nožnice v ruke a žalovaný mu ich vytrhol a poranil mu palec. W. žalovaný nadával do debilov, imbecilov a hlupákov. Volal jej W., že žalovaný sa dobíja do bytu a bol podľa všetkého opitý alebo zdrogovaný a kričal „Q. pusť ma“. Od vtedy W. nevie prísť k sebe. Matka ho zobrala aj k psychiatričke. Ďalej uviedla, že žalovaný ju nikdy fyzicky nenapadol. Skôr to bolo psychicky, keď na ňu kričal. Pokiaľ ide o žalobkyňu, tak viac krát ju žalovaný napadol. Keď v lete so synom prišli k nim na návštevu, žalobkyňa sedela na gauči a žalovaný ju napadol, pričom žalobkyňa plakala. Nevidela však ako ju napadol. Viac krát videla ako jeden do druhého sotil. Keď bývala doma, tak žalovaný vypol elektriku. O desiatej si robil kávu, bol hore až do tretej a nemohli sa vyspať. Žalovaný zhromažďoval doma haraburdie, ťažko sa z toho dýchalo a nemohli sa ničoho ani dotknúť. Nakoniec uviedla, že so žalovaným nemá dobrý vzťah. Status otca u nej stratil, keď zbil W.. Od vtedy cíti voči nemu strašný hnev.

9. Svedkyňa L. Q. pri svojom výsluchu uviedla, že od r. 1987 je suseda strán. Spočiatku vychádzali dobre. Pozná od narodenia všetky deti. Maloletý W. bol veselé dieťa, to sa však zmenilo, keď sa žalovaný vrátil z Čiech. W. sa stal tichým, bojzlivým, uzavrel sa do seba. Asi pred 6 rokmi sa tam nastahovala rodina T. s tým, že títo sa chodili ku nej sťažovať na nočné výbuchy strán, keďže bola správkyňa bytového domu. Riešili tieto nočné výbuchy aj na schôdzach. Vyzvali ich, aby sa po nociach nehádali. Vydžalo to týždeň a opäť to nastalo. V októbri alebo novembri 2017 prišla za ňou pani T. a pán W., že to už viac nebude znášať. Pán W. jej povedal, že W. na nich kričal, aby sa nehádali. Aj sama niekoľko krát počula ako sa v noci hádajú. W. je vystresovaný. Otca sa bojí. 21.2. jej volala pani J., že žalovaný u nich zvoní, že má ísť ku W.. Keď tam prišla, otvoril jej dvere, bol celý červený a uši mal biele. Povedal jej, že otec sa tam dobíjal, a že bol asi opitý alebo zdrogovaný. Pri hádkach bolo stále počuť iba žalovaného aj napriek tomu, že on jej povedal, že hádky začínať väčšinou žalobkyňa. Potom to už nemohli ďalej znášať a hľadali ubytovanie pre žalobkyňu. Našli to v ubytovacom zariadení pre týrané matky.

10. Svedok H.. Q. V. pri svojom výsluchu uviedol, že strany pozná 15 rokov. V minulosti pracoval žalovaný v I.. Vtedy spoznal budúcu manželku. Táto bola vysmiata a spokojná. Keď sa však svokor vrátil domov, bola nervózna, podráždená. Začal badať, že sa niečo deje. Rovnako aj u maloletého W., ktorý keď žalovaný pracoval v Čechách, tak bol vysmiaty, s každým sa vedel porozprávať. Keď sa však vrátil, W. bol nervózny, utiahnutý. Keď prišiel ku ním na návštevu, tak sa pýtal také veci, čo svedok pokladal za samozrejmosť, ako to, či si môže zobrať vodu alebo ísť na wc. Maloletý W. nemá sebavedomie. Nebol prítomný pri tom, aby žalovaný W. nadával, avšak počul ako W. rozpráva jeho žene, že žalovaný mu nadával do idiotov, debilov. Keď sa niečo stalo, tak žalovaný si zo svojich detí robil posmešky. Začal tlieškať, že sú divadelníci. W. raz zbil jeho otec. Volala svokra jeho manželke s tým, aby prišli. Zobrali maloletého W. na týždeň ku ním, keďže s takou tvárou ho nemohli pustiť do školy, nakoľko by na nich bola poslaná sociálka. Trestné oznámenie nepodal, keďže povedal žalobkyni, aby išla na vyšetrenie, podala regres a trestné oznámenie a si myslel, že už to bolo podané. Rovnako ako ku W. sa správal aj ku jeho manželke. Táto sa musela napríklad učiť na maturitu v pivnici. Taktiež kvôli hádkam musela prerušiť aj štúdium na vysokej škole a išli spolu bývať do ich chaty. Tri roky dozadu na Vianoce žalovaný zmizol. Pracuje ako policajt, tak zavolať kolegov a išli ho hľadať. Nakoniec sa večer vrátil žalovaný a keď sa ho pýtal, že čo sa stalo, tak povedal, že nič sa nestalo. Pracoval na nočných a vtedy chodila jeho manželka spať ku svokrovcov. Raz keď tam išla spať, tak mu volala, plakala a hovorila, že otec vykrikuje, že im vypína elektrinu. Na druhý deň mali ísť na kontrolu do Košíc. Bola rozrušená, plakala. Keby nešli vtedy na kontrolu, tak by prišli o syna. Svokrovcov nenavštevovali. Raz tam išla manželka v

lete s tým, že žalovaný im zakázal otvárať okno a vetrať. Úrad práce rozdával príspevky s tým, že bolo treba zdokladovať bločky, tieto zdokladovali. Dali bločky aj svokrovcom avšak nakoniec peniaze nevideli. Všetky si zobral žalovaný. Ďalej uviedol, že bol svedkom hádok medzi stranami. Nemá vedomosť o tom, aby žalobkyňa fyzicky napadla žalovaného. Ďalej uviedli, že policajti sa s ním radili, keďže prišli do bytu strán, videli ho na fotke a volali mu, že či ho majú vykázat alebo nie a či sa jedná o bežné hádky alebo nie. Žalovaný však nikdy nebol vykázaný z domu. Má vedomosť o tom, že boli podané žalobkyňou štyri alebo päť oznámení o priestupkoch, ktoré boli prijaté.

11. Svedkyňa P. Q., dcéra strán pri svojom výsluchu uviedla, že s otcom nemá veľmi dobrý vzťah. Medzi nimi dochádzalo k hádkam. Raz sa stalo, že prišla do izby, otec ju sotil do skrine a mala modrinu. Pokiaľ ide o brata, tak na neho kričal, robil mu zlé veci. Nechcel im dovoliť vetrať s tým a odstránil aj kľučky na oknách. Brat spal do desiatej alebo jedenástej hodiny, lebo boli prázdniny. Otec zdola vyzváňal. Vystrašený brat išiel otvoriť, otec kričal niečo, či mama je doma. Brat bol tak vystresovaný, že volal jej aj mame. Následne zavolala susedke, tá však nebola doma a tá zavolala svojej matke. Ona potom išla hore avšak sa minuli so žalovaným. Toho však videla iná suseda. Raz žalobkyňa umývala podlahu, otec sedel na stoličke, mama chcela umyť okolo otca. Tento ju sotil a spadla. Videla ju až ako bola na zemi. Medzi stranami boli stále hádky. Príčinou hádok bolo to napr. to, že žalobkyňa sa pýtala žalovaného, že kde chodí vonku a s kým. Keď chceli ísť spať, tak žalovaný ešte len o desiatej si začal robiť kávičku. Išiel spať až o nejakej druhej, tretej a pokiaľ nepozeral telku, tak sa hádali. Ďalej uviedla, že raz mal žalovaný hodiť žalobkyňu do vešiaka. Bola v inej izbe. Počula ako sa hádajú, pribehla a videla ako ju sotil do vešiaka.

12. Svedok A. O. pri svojom výsluchu uviedol, že sa často stretával so stranami. Keď sa situácia vyostřila, tak už iba so žalovaným. Na tvári žalobkyne si žiadne zranenia nevšimol, ani nebol prítomný pri fyzickom a psychickom nátlaku zo strany žalovaného na žalobkyňu. Raz mu žalovaný volal, že mu žalobkyňa porozhadzovala veci. Vtedy prišiel a prišla aj žalobkyňa, ktorá na neho ukázala, že tu chce. Povedal jej, že prišiel za bratrancom. Žalobkyňa odišla a ho zažalovala na polícii. Potom išiel aj on zažalovať žalobkyňu. Boli vypovedať na polícii. Dopadlo to tak, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť 16 eur.

13. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 2.3.2018, č.k. 10C/11/2018 - 35 uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu so súpisným číslom XXXX na ulici Š. XX B. V. a zároveň uložil žalobkyňi, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podala Okresnému súdu Prešov žalobu vo veci samej. Uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.5.2018, č.k. 19Co/87/2018 - 87

14. K žalobe žalobkyňa predložila prepúšťaciu správu P. J., lekársku správu Q.. V. Q. zo dňa 1.10.2017, podľa ktorej uviedla, že ju manžel udrel dverami do ľavej časti hrudníka a brucha. Taktiež predložila lekárske správy Q.. W. S., podľa ktorej ju bolí pravé rameno a má obmedzenie hybnosti pravého ramena.

15. Dňa 27.05.2015 bolo na podklade trestného oznámenia žalobkyne začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tak, že žalovaný najmenej od októbra roku 2014 doposiaľ v priestoroch bytu na ul. Š. Č. XX B. V., ako blízka osoba spôsobil mal. W. J., K.. XX.XX.XXXX U. P. J., K.. XX.XX.XXXX, fyzické a psychické utrpenie tým, že im vulgárne nadáva, nadáva im do debilov, dementov, bezdôvodne po nich kričí, ponižuje ich, minimálne jedenkrát fyzicky napadol mal. W. J. tak, že ho opakovanými údermi rukou udieral po hlave, čím mu na celej ľavej polovici tváre spôsobil veľký hematóm, kde však po tomto útoku na lekárskom ošetrení nebol, v presne nezistenom čase, presne nezisteným spôsobom fyzicky napadol aj dcéru P., kde takýmto konaním u nich vyvoláva strach, stres a s tým nadväzujúce zdravotné problémy. Uznesením zo dňa 24.09.2015 bola vec postúpená Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Prešov, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale skutok, ktorý by mohol Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy v Prešove prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

16. Dňa 17.11.2017 bolo na OO PZ Prešov-Sever oznámené napadnutie Q. J.. Poverený príslušník OO PZ Prešov-Sever dňa 10.12.2017 začal trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého žalovaný dňa 01.10.2017 v čase okolo 10.30 h v V. na ulici Š. č. XX v byte rodiny J. pri otváraaní vstupných dverí z vnútornej strany bytu pritlačil Q.Á. J., ktorá sa opierala o tieto dvere medzi vstupné dvere a dvere vedúce na toaletu, následne pohybom vstupných

dverí trikrát narazil do chrbta Q. J., po čom sa pootočila, kde jej opäť vstupnými dverami narazil do ľavého boku, čím takto Q. J.S., K.. XX.XX.XXXX, I.. O. V.. Š. Č.. XX spôsobil povrchové poranenie hrudníka, konkrétne zmliaždenie hrudníka s dobou liečenia najmenej 7 dní. Uznesením zo dňa 15.12.2017 bola vec postúpená Okresnému úradu Prešov na prejednanie priestupku, lebo výsledky skráteneho vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

17. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 26.1.2018 bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) v nadväznosti na § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obvinený E. J., K.. XX.XX.XXXX, O. Š. XXXX/XX, XXX XX V. tým, že dňa 17.11.2017 v čase okolo 13:00 hod. v mieste trvalého bydliska, mal pozhadzovať obrazy zo steny na zem a taktiež mal fyzicky napadnúť svoju manželku Q. J. a to tak, že ju mal sotiť oboma rukami do oblasti hrude, následkom čoho mala spadnúť na zem a odrieť si lakeť, pričom jej nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním voči svojej manželke, teda osobe blízkej, správny orgán podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

18. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 23.2.2018 bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) v nadväznosti na § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obvinený E. J., K.. XX.XX.XXXX, O. Š. XXXX/XX, XXX XX V. tým spôsobom, že dňa 01.10.2017 v čase okolo 10:30 hod v mieste trvalého bydliska mal fyzicky napadnúť svoju manželku Q. J., čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví voči svojej manželke, teda osobe blízkej, správny orgán podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

19. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 14.11.2018 vyplýva, že žalobkyňa styk otca so synom nežiada upravovať. Synovi matka nebráni v kontakte s otcom, maloletý sa s otcom aj stretáva. Q. W. chce ostať v starostlivosti matky a s otcom sa chce naďalej stretávať. Kolízny opatrovník navrhol, aby súd styk neupravil

20. Z výpisu z LV XXXX vyplýva, že strany sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X nachádzajúceho sa na treťom poschodí na ulici Š..

21. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

22. Podľa §705a Občianskeho zákonníka /OZ/ ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s nimi býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

23. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

24. Hlavným cieľom obmedzenia alebo vylúčenia z užívania bytu jedného z manželov alebo bývalých manželov, je ochrana týraných osôb v byte, ktorý je v spoločnom nájme, a to takým spôsobom, aby bolo možné vystaťhovať z bytu osobu psychicky alebo fyzicky týrajúcu manžela alebo bývalého manžela, ktorý má aj po rozvode právo v byte bývať, alebo blízkej osoby s nimi bývajúcej v byte. Osoba, ktorá podala návrh na súd musí preukázať, že došlo k psychickému alebo fyzickému násilliu, resp. že je tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti. Podmienkou úspešnosti žaloby je, že správanie jedného z manželov alebo bývalých manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, teda pomery v byte ostatným osobám v byte bývajúcim nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o svoj život a zdravie. Právo musí chrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu práva na spoluužívanie bytu, ten z manželov alebo bývalých manželov, ktorý zasahuje do práva druhého na pokojný a zdravý život, môže byť rozhodnutím súdu obmedzený na svojich právach viažúcich sa k bytu. Nepochybne ide o veľký zásah do práv spolunájomcu bytu, avšak ešte väčšmi je potrebné chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom byte.

25. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že strana neunesla dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykonal všetky dôkazy, ktoré strana označila na preukázanie svojho tvrdenia. Stranou označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

26. Žalobkyňa svoju žalobu v prvom rade odôvodnila fyzickým násilím žalovaného, po ktorom bola viac krát ošetrovaná a zároveň podala na žalovaného trestné oznámenia. Súd zistil, že doteraz nebolo v žiadnom konaní preukázané, že by sa žalovaný dopustil týrania blízkej a zverenej osoby a doteraz nebol žalovaný za takéto konanie právoplatne odsúdený a ani mu nebolo uložená pokuta. Žalovaný momentálne s rodinou nebýva, pretože bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd žalovanému zakázal vstupovať do bytu až do právoplatného skončenia tohto konania. Z obsahu spisu nebolo jednoznačne preukázané agresívne správanie žalovaného voči žalobkyni a ich spoločnému synovi, ktorý so stranami žije v byte. V konaní bolo preukázané, že vzťahy medzi stranami sú narušené, dochádzalo medzi nimi k hádkam, čo v konečnom dôsledku viedlo k rozvodu. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala, že by nezniesiteľnosť spolužitia so žalovaným v dôsledku fyzického alebo psychického násillia mala takú intenzitu, že by ich spolužitie bolo možné objektívne považovať za nezniesiteľné, čo by odôvodňovalo vyhovie žaloby. Hádky a incidenty, ktoré žalobkyňa opisovala medzi stranami opisovali obaja odlišne. Rovnako nebolo preukázané psychické násillie voči žalobkyni zo strany žalobcu. Tu je potrebné poukázať aj na závery znalkyne z odboru psychológie, ktorá v konaní ČVS: ORP-465/1-VYS-PO-2015 u Q. J. nezistila známky ujmy resp. negatívne vplyvy na jej psychický stav a vývoj, ktoré by mohli byť spôsobené konaním žalovaného. Znalkyňa ďalej uviedla, že žalobkyňa nejaví známky úzkosti, depresívneho prežívania, či iných patognomických tendencií v emocionálnej regulácii. Psychické násillie, ktorého sa mal žalovaný dopustiť voči ich synovi, nebolo v konaní preukázané. Uvedené vylučuje aj správa kolízneho opatrovníka zo dňa 14.11.2018, podľa ktorej žalobkyňa styk otca so synom nežiada upravovať. Synovi matka nebráni v kontakte s otcom, maloletý sa s otcom aj stretáva. Maloletý W. chce ostať v starostlivosti matky a s otcom sa chce naďalej stretávať. Nakoniec aj kolízny opatrovník navrhol, aby súd styk neupravil. Žalovaný sa síce raz dopustil fyzického napadnutia syna, jednalo sa o jednorazový incident, od tohto momentu uplynula doba 5 rokov, pričom ako bolo uvedené, maloletý sa chce naďalej stretávať s otcom. Tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný syna bije a ho mal aj buchnúť palicou, neboli v konaní preukázané.

27. Súd poukazuje na to, že nezhody medzi stranami nepresahujú rámec bežných nezhôd medzi manželmi, resp. rozvedenými manželmi. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď nebolo skutkovo naplnené znenie ustanovenia § 705a OZ a nebolo v konaní preukázané, že by sa žalovaný dopúšťal násillia alebo hrozby násillia či už fyzického alebo psychického na žalobkyňu, prípadne deti. Súd poukazuje aj na to, že vlastnícke právo možno obmedziť len vo výnimočných prípadoch a že právo užívať byt pokiaľ nemá žalovaný inú možnosť bývania, by bolo veľmi hrubým zásahom do výkonu jeho práv.

28. Podľa § 336 ods. 1,4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

29. Podľa § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieta alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

30. Okresný súd uznesením zo dňa 2.3.2018, č.k. 10C/11/2018 - 35 uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X K. X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu so súpisným číslom XXXX na ulici Š. XX B. V. a zároveň uložil žalobkyni, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podala Okresnému súdu Prešov žalobu vo veci samej. Uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.5.2018, č.k. 19Co/87/2018 - 87.

31. Nakoľko súd žalobu zamietol v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 335 ods. 1 CSP zrušil neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené vyššie citovaným uznesením.

32. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 CSP), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalobkyňou tvrdená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).